

SVETNIŠKI GODOVI IN MAŠNI NAMENI		OZNANILA	
8. PON sv. Bonifacij	19.h + Ernest Munda, 30. dan	V nedeljo, 21. maja bomo ob 10. uri pristopili k sveti maši, med katero bo prvič prejelo sveto obhajilo 11 prvoobhajancev. To je praznik družin prvoobhajancev, sorodnikov, pa tudi vse župnijske družine. Lepo povabljeni, da za prvoobhajance molimo, družine pa naj jih spremljajo vsaj pri kakšni šmarnični maši. Redno srečanje župnijskega pastoralnega sveta bo v četrtek, 18. maja ob 20. uri. Vabilo zakoncem V petek, 19. maja ob 20. uri lepo povabljeni v veroučne prostore na pričevanje zakoncev. Gosta bosta Meta in Rudi Tavčar.	
9. TOR sv. Izaija	7.30 v čast sv. Florijanu 19.h + Beti Zupančič in Janez Kokalj		
10. SRE sv. Job	19.h + Vinko Kepic in Julijana Podakar		
11. ČET sv. Mamert	19.h + Marija Krivic		
12. PET sv. Leopold Mandič	19.h + Alojzij Bitenc		
13. SOB Fatimska Mati božja	19.h + Ivana Žagar, obl.		
14. NED 5. velikonočna ned.	8.h za žive in umrle župljane 10.h + Marija Naglič, obl.		
15. PON sv. Izidor	19.h + Zofija Benedičič		
16. TOR sv. Janez Nepomuk	7.30 v dober namen 19.h + Vid Pahor		
17. SRE sv. Jošt	19.h + starše in brate Pičman		
18. ČET sv. Janez I.	19.h + Marija in Marica Jelenc		
19. PET sv. Krispin	19.h + starše Kokalj in Dovjak		
20. SOB sv. Bernardin Sienski	19.h + Lovrenc Grašič		
21. NED 6. velikonočna ned.	8.h za žive in umrle župljane 10h + Ivan Učakar in starše Eržen		
13. maj – stoletnica prvega prikazanja Marije v Fatimi Prvega maja je nadškof Zore blagoslovil kapelice Fatimske Matere božje, ki naj bi obiskale slovenske župnije. Marija je v Fatimi prosila za molitev, ki rešuje družine in narode. Prav to je tudi namen pričujočih podob, ki naj bi jih sprejele družine in ob pogledu na Marijo z njo molile. Posebej vabim družine prvoobhajancev, da v času priprave na prejem svetega obhajila doma en večer vsaj kratko zmolijo družinsko večerno molitev			
ŽUPNIJSKI URAD KOKRICA oblikovanje: M. Gašperlin odgovarja: Jože Klun, župnik tel. 204-5210, 040 520 995			Spletna stran: http://zupnija-kokrica.rkc.si/

NEDELJA DOBREGA PASTIRJA

*»Resnično, resnično,
povem vam: Kdor ne pride
v ovčji hlev skozi vrata,
ampak prileze drugod,
ta je tat in ropar.
Kdor pa pride skozi vrata,
je pastir ovác.
Kadar svoje ovce izpusti,
gre pred njimi in
ovce gredo za njim,
ker poznajo njegov glas.
Za tujim pa ne pojdejo,
ampak bodo zbežale od njega,
ker ne poznajo glasu tujih.«*

(Jn 10,1–2.4–5)

ALI SMO OVCE?

Prijatelj mi je dejal, da mu prispodoba o pastirju in ovcah ni všeč, ker da ne ustreza današnjemu človeku. Kdo neki bo zadovoljen, če ga imaš za ovco? Prispodobe nam povedo toliko, kolikor razumemo njihovo sporočilo. Jezus je s

primero o dobrem pastirju hotel nakazati svojo skrb in ljubezen do ljudi. Nismo sami in zapuščeni, nismo prepuščeni slepi usodi ali kdo ve čemu. On na nas misli, nas ima rad, nas varuje zla in vodi v življenje.

To bi mogel povedati tudi drugače. Mogel bi suhoparno navesti mnogo učenih besed. Odločil se je za sliko iz življenja. Več pove, vsakomur je razumljiva in lahko si jo je zapomniti.

V zvezi s pastirjem govori Jezus tudi o tatovih in roparjih. Danes bi jih mogli imenovati: nasilje, nesmisel, uničevanje narave, predajanje uživaštvu ... Kjer gospodarijo, puščajo za seboj praznino srca, bivanjski strah in naveličanost. O sebi pravi Jezus, da nam je prinesel življenje, ki naj bi ga imeli v izobilju. Pastir je nekaj drugega, kot so ovce. Niso si ga na nekem sestanku izvolile ter si ga postavile za predstavnika in voditelja. Pastir je sicer zaradi ovac, toda svojega poslanstva in oblasti ne prejema od njih.

Tako je s pastirji Cerkve. Izbrani so izmed ljudi in za ljudi, delujejo pa v moči, ki jim je dana od zgoraj, od Kristusa.

Čeprav nas je Jezus imenoval ovce, nismo čreda. Družina smo, ki ji je Oče Bog, Jezus pa Brat in Odrešenik. Velika čast in velika odgovornost, pa najsi v tej družini zavzemamo katerokoli mesto ali nosimo katerokoli ime.

Bralci božje besede v nedeljo

14.5.2017 ob 8. uri:

1. berilo: Janez Sajovic
2. berilo: Petra Tomažič

14.5.2017 ob 10. uri:

1. berilo: Ana Krek
2. berilo: Tine Bogataj

21.5.2017 ob 8. uri

1. berilo Matija Strniša
2. berilo: Alenka Gašperlin

21.5.2017 ob 10. uri

STARŠI PRVOOBHAJANCEV

Nedeljska in praznična Božja beseda:

14.5.2017: 5. velikonočna nedelja

Apd 6,1-7; Ps 33,1-2.4-5.18-19;
1 Pt 2,4-9; Jn 14,1-12

**»Vaše srce naj se ne vznemirja.
Verujete v Boga, tudi vame
verujte!« (Jn 14,1)**

21.5.2017: 6. velikonočna nedelja

Apd 8,5-8.14-17; Ps 66; 1 Pt 3,15-18;
Jn 14,15-21

**»Kdor ima moje zapovedi in se
jih drži, ta me ljubi; kdor pa me
ljubi, tega bo ljubil moj Oče, in
tudi jaz ga bom ljubil in se mu
razodel.« (Jn 14,21)**

Papež Benedikt staršem prvoobhajancev

Ljubi starši! Rad bi vas prav vse prisrčno povabil, da svojim otrokom pomagata verovati in jih spremljate že na njihovi poti k prvemu svetemu obhajilu, ki se potem seveda nadaljuje, na njihovi poti k Jezusu in z Jezusom. Prosim, pojdite s svojimi otroki vsak teden v cerkev k nedeljskemu evharističnemu slavlju. Boste videli: to ni izgubljen čas, to zares povezuje družino in ji daje njeno središče. Nedelja bo lepša, ves teden bo lepši, če boste skupaj obiskali bogoslužje. In prosim, molite skupaj tudi doma: pri jedi, zjutraj, pred spanjem ... Molitev nas ne vodi le k Bogu, ampak tudi do bližnjih. Molitev je moč miru in veselja. Življenje v družini bo postalo bolj praznično in polneje, če bo zraven Bog in boste v molitvi doživeli njegovo bližino.

Benedikt XVI., Srce krščanskega življenja

V domači družini kali, raste in zori vera in vrednote

Kršćanstvo se prične doma. Naši starši, bratje, sestre in otroci so naši najbližji. In vendar se zdi, da je dom kraj, kjer je najtežje služiti Gospodu. Doma nas vidijo v pravi luči. Doma smo najbolj sebični in nepremišljeni. Različni značaji trčijo, živci popustijo in ljudje, ki živijo pod isto streho, tudi po več tednov ne govorijo med seboj. Prav gotovo je zato dom tisti kraj, kjer se najprej pokaže razlika med kristjani in nekristjani.

Spomnimo se, da si družine nismo sami izbrali. Ne izbiramo si ne staršev in ne otrok. Edina izbira, ki nam je dana, je izbira življenjskega sopotnika, in večkrat prav ta zveza zahteva več, kot smo pričakovali.

Vendar Bog zelo skrbi za srečo in trdnost našega družinskega življenja. Za Boga je bolj pomembna »mera« naše ljubezni doma kot katerakoli služba, ki se je oprimemo zaradi njega. Kakšno protislovje in tragedija je, če eden ali celo oba starša zanemarjata otroka, da bi lahko opravljala delo za »Cerkev«.

Največ življenjskih resnic se naučimo doma. Otroci se morajo učiti pokorščine, starši pa potrpežljivosti in razumevanja. Kako žalostno je videti nediscipliniranega otroka ali vase zaverovanega očeta in mater. Pokorščina, ki se je naučimo doma, nas uči spoštovanja do vseh avtoritet, ki jih srečamo kasneje v življenju. Kristjani naj bi se držali zakonov. Če je zakon ali predpis nepravilčen, nespameten, si lahko prizadevamo za spremembo, ne smemo pa iti mimo njega. Tega se najprej naučimo doma, saj je družina osnovni gradbeni element družbe in naroda. Družina je narod v malem. Če so družine trdne in zdrave, bo tak tudi narod.

Doma se naučimo ljubiti. Prav to, da ne izbiramo sorodnikov, pomeni, da se moramo naučiti ljubiti ljudi, s katerimi imamo le malo skupnega – posebno zdaj, ko hitro spreminjanje okusov in odnosov povzroča boleče prepade med generacijami.

Najbolj srečne so tiste družine, kjer otroci spoštujejo in ubogajo starše, ne da bi to morali posebej zahtevati. Tako ravnotežje povezanosti in zdravi medsebojni odnosi niso zgolj naključje. To je rezultat neprestanega medsebojnega prilagajanja skozi dolga leta. Za to se je vredno vsak dan znova truditi.

Po: A. Knowles, Življenjsko krščanstvo

Župnik je obiskoval družine v svoji župniji. Eni od družin je med pogovorom zastavil vprašanje: »Ali kaj molite skupaj?«

»Gospod župnik,« je odgovoril oče, glava družine, »saj ob vsem družinskem natrpanem urniku nimamo časa za to.«

Duhovnik ni odnehal: »Če bi zbolel kdo od vaših, ali bi potem skupaj molili? Bi v tem primeru našli čas za nekaj družinske molitve?«

»Mislim, da bi,« je odvrnil oče.

»Ali bi molili skupaj, če bi se kateri od družinski članov za dlje časa odpravil od doma?«

»Gotovo, da bi,« je zatrdil oče.

Župnik je tedaj odgovoril: »Spraševal sem zgolj zato, da bi spoznali, da vaš problem glede molitve ni čas. Težava je v tem, ker mislite, da vam družinska molitev ni potrebna, ko vam gre vse gladko.«

Po: B. Rustja, Zgodbe za skladen zakon in družino

YOUCAT – katekizem za mlade

Zakaj je pomembno, da država zaščiti nedeljo?

Nedelja je prava usluga v dobro družbi, ker je znak upora proti popolni podreditvi človeka delu.

(KKC 2188,2192–2193)

Zato kristjani v deželah, ki so zaznamovane s krščanstvom, zahtevajo, naj bo nedelja z zakonom zaščiten. Spodbujajo pa tudi druge, ki sicer ne posvečujejo nedelje, naj ta dan ne delajo. Vsi naj bi bili deležni »oddih« stvarstva.

**Če iščeš Boga in ne veš,
kje bi začel, se uči moliti.
Najprej se potrudi,
da boš vsak dan molil.**

(mati Terezija)